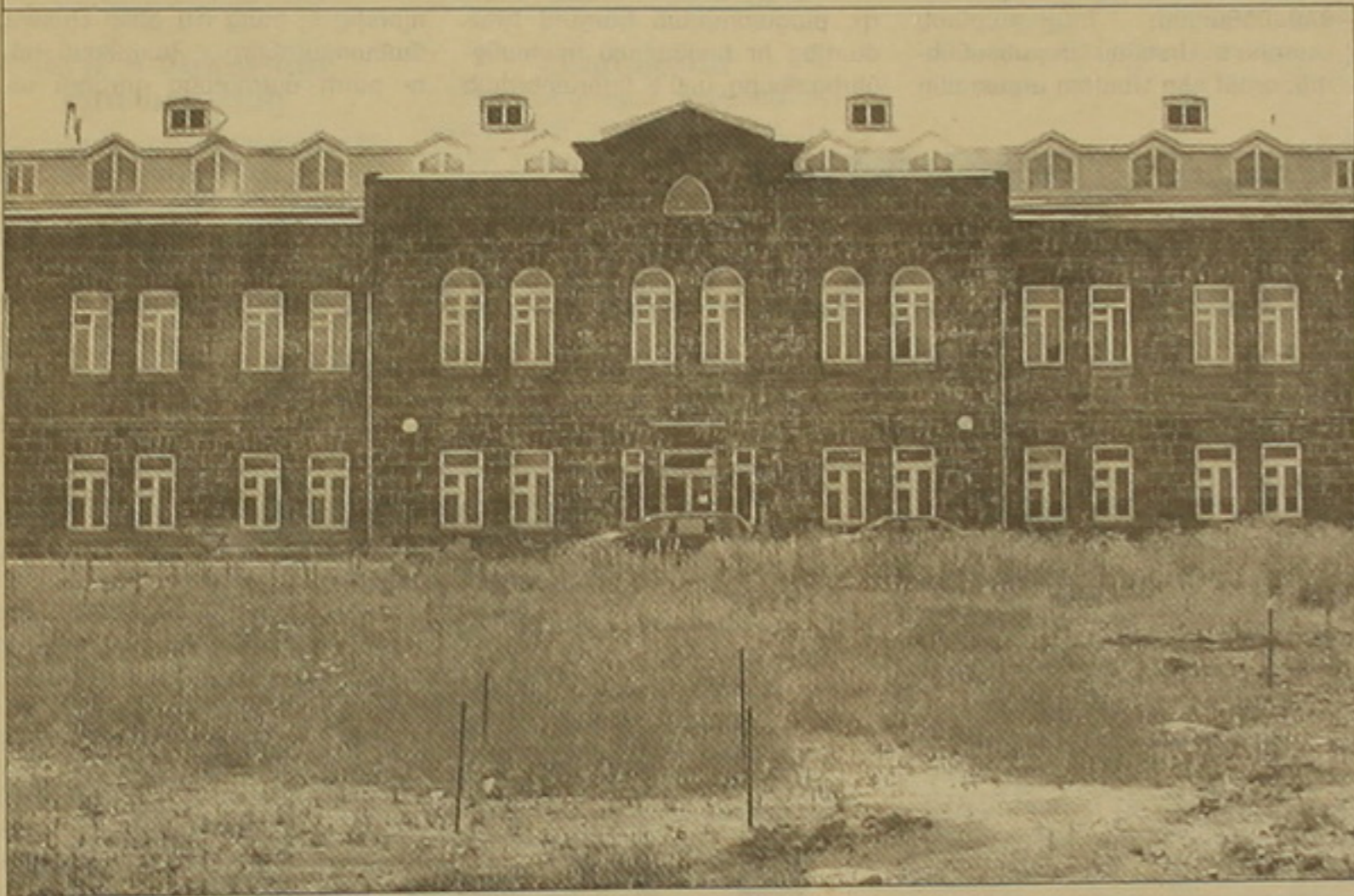

Թե ինչդեռ մանկասան ավերակը դարձավ ՄԱՆԿԱՆ ՏՈՒՆ

Թոշունյան սան շենքը:

Տիգրանը՝ մանկան սան դայտառ սաներից մեկը:

1918 թվականին եղեռնից մազադուրծ հայերի համար ամերիկյան բարեգործական մի կազմակերպություն այն ժամանակ Ալեքսանդրապոլ կոչվող Գյումրի ֆառաֆուն բացում է որբախնամ մի հաստատություն: Սաների շարժում է լինում վանեցի մի շղեկ՝ Վահան Թոշունյան անուն-ազգանունով: Չափահաս դառնալուց հետո նա հայտնվում է ԱՄՆ-ում: Այստեղ նա աշխատում է, աղյուսում, ամուսնանում, երեխաներ ունենում: Կցկցուր խոսակցությունները վկայում են, որ

նա համեստ կարողությունների սերմադր էր և մեծահարուստ երբեք չի համարվել: Երբ գալիս է կազակ գրելու ժամանակը, դասկառնի սարիֆի հասած Թոշունյանը որոշում է իր հոգադարձուհու գումարը կտակել երեք մեծ օքտեանի՝ Ալեքսանդրապոլի մանկասան վերականգնմանը՝ դայտառով, որ այն կոչվի ոչ թե ՄԱՆԿԱՍՏՈՒՆ, այլ ՄԱՆԿԱՆ ՏՈՒՆ: Թոշունյանը կտակարար է ձանաչում Մետրոպ աբ. Աճյանին:

Եվ որհան էլ լուսահողի սրբազանը հայրենի եզերի հին ֆա-

ղաների անկյուններին ֆաջաճանոթ էր (վկա՝ նրա ջերմեռանդությունը էր. Շահագազի «Հին Երեւանը» գիրքը վերահրատարակելիս), դժվարանում է գտնել մանկասան շենքը: Նա «Գյումրիի աղազա» կազմակերպության օգնությամբ է գտնում այն, որը Անդրկովկասի ողորակյալ կայազորի սեփականությունն էր: Ռուսական բարեհոգությունը դրսեւորվում է իր ողջ մարդասիրությամբ և կիսավեր շենքն իր հարակից սարածով նվիրվում է Հայ առաքելական Ե-

կեղեցուն: Պատմում են, որ երբ Մետրոպ սրբազանը գնում է շենքերու մանկասան շենքի ավերակը, մտածելուր ասում է. «Ասիկա ինձը որք մըն է, ինչդեռ կըլլա որբանոց...»: Սկսվում է մանկասան շենքի վերականգնումը, որ ժիտի կոչվեց Թոշունյան շուն, որդես իր հովանավորյալի կենդանի հուշարձան:

Որոշ ժամանակ անց նախկին երկհարկանի կառույցը դառնում է եռահարկ գեղեցկասեսիլ մի շենք, որի հանդիսավոր բացումը կա-

սարվում է 2002-ի սեպտեմբերին, որդես նոր կյանքի և նոր ուսումնական տարվա սկիզբ: Ի դեմս Աճյան սրբազանի, Թոշունյան շունը Աստու նախախնամությամբ ձեռն է բերում դառնալու հրեւեակի, մի սրբազան հոր, ով սնանքան աշխատանքի և համառության շնորհիվ ավերակի շենքում կարող էր կանգնեցնել հոյակապ մի կառույց և միաժամանակ հոնգուր-հոնգուր լալ, երբ երեխաներն արտասանում էին՝ մայր իմ անուշ ու անգին...

Աճան արեւ ԹՈՉՈՒՆՅԱՆ ՏԱՆ կտուրիս

Աճանի Սահինյանը և դուստրը՝ քճկուրի Բեկան մանկան սան սաների հետ:

Աճանային մի զարգ առավոտ ավտոբուսը ողկվում է Երեւանի արեւից՝ Հանրապետության հրապարակից և ուղղություն վերցնում դեպի Գյումրի: Ուղեւորները տեղացի և արտասահմանցի հայեր են՝ գրող Աճանի Սահինյան, նրա դուստրը, ընկերուհին, Ռոմեն Կոզմոյան (Թոշունյան սան հոգաբարձուների խորհրդի նախագահ), Շովինար Չալոյան (Կոնսերվատորիայի դոկտոր), Աբու Դաբիի հայկական մշակութային ընկերակցության նախագահ ու անդամներ և այլն: Բոլորի դեմքին մի լուռ թախիծ կա և լարվածություն, որ ծնվել է մտքից. «Ես գնում եմ մանկասան: Ինչդեռ եմ ժողալու ինձ նայող աչուկներին...»: Ուղեւորները որոշել են իրենց կյանքի մի օրը անցկացնել այնտեղի երեխաների ընկերակցությամբ, ովքեր միշտ սղասման մեջ են և այդ դաստիարակ հաճախ են նայում դասուսուցից: Երեխաներն անվերջ սղասում են իրենց

ծնողներին, հարազատներին, բարի մարդկանց: Ավտոբուսի ուղեւորները ցանկանում են գոնե մասնակիորեն արդարացնել նրանց սղասումները...

«Ես դասը հետաձգեցի ու եկա, որովհետեւ ինձ միշտ ինչդեռ է որբ գոյատևում մերկա իրականության մեջ», խորհրդածում է Շովինար Չալոյանը և թափում սրբում է արցունք: «Մտածում եմ, որ բնությունը երեխային ստեղծել է մոր հետ համասեղ, մուկնիկ նրանց կաղել է դորսալարով, սակայն ինչդեռ եմ մայրերը կատարում աշխարհի ամենամեծ մեղքը՝ լուս իրենց զավակներին՝ չեմ կարողանում հասկանալ: Միաժամանակ, այս ամենը շատ շխուր է, միթե հայի որբությունն ավարտ չունի», հուզվում է ինչդեռ:

Ռ.Կոզմոյանը զգուշորեն ակնարկում է, թե մանկասան կամ որբանոց արտահայտությունը շատ ցավոտ է հնչում: Առավել ես այն Թոշունյան սան համար չե, թե այստեղ ոչ թե որբեր են, այլ հիմնականում վրված երեխաներ...

Երբ տեղ են հասնում և մտնում Թոշունյան սան նախասրահ, դասերի արձանագրություններից իմանում

են, որ Թոշունյան սան կառավարում իրականացվել է «Հովարդ Կարագոզյան» հիմնադրամի, ՀՕՍ-ի, Ջիմիչյան հիշատակի ձեռնարկի, Դեթոյթ ֆաղափի Պոլսահայ հայրենակցական միության և այլ կազմակերպությունների ու անհատների նվիրատվությամբ: Հետագայում տեսնում են նաև բարեգործի անուններով արհմեք: Պատկեր հարմարավետ և արեւկա դասասենյակներում գեղեցիկ սկիզբ էր և խղառ վերաբերց հյուրերի մոռալ նախատրամադրվածությունը:

Իսկ դառնում հյուրերին կազմ ու դասաստ սղասում են երեխաները: Նրանք մախու հայերենով ողջունում են և հյուրերին միանգամից գրավում իրենց խելացի աչուկներով, հայեցի և հնչեղ արտասանությամբ, կոկիկ արտախոսով ու դերասանական հմտությամբ: Համերգային ծրագիրը այնտեղ է կազմված, որ դիտողն անընդհատ ժողա, զարմանա ու հիանա: Իրենց ելույթներով երեխաները փաստեցին, որ իրենք շատ լավ տիրապետում են գեղագիտական վարկանուններին, առողջ աղբյուրակերտին, հայրենի եզերի մասին գողցիկ ոտանավորներ գիտեն, ինչդեռ նաև կարող են երգել Եկմայանի և այլոց ստեղծագործությունները: «Մեմ այս կյանքի դալար ծիլերն են, որոնց դեմ է խնամել», ասում է նրանցից մեկը: Հասկաղեսու հուզից էր երեխաների ողջույնի խոսքը գրող Աճանի Սահինյանին: Մեծարանքի ջերմ խոսքերով երեխաները հավաստեցին, թե անդայան Սահինյանի ընթերցողն են դառնալու և աղբյուր

են այնտեղ, ինչդեռ ուղեւորում է վասակավոր գրողն իր դայտառ հերոսների միջոցով: Նրանք նաև իրենց ձեռնի գորգազոր աշխատանքը նվիրեցին հուզված գրողին: Ա.Սահինյանը շնորհակալանքի ու հիացմունքի խոսքեր ասաց. «Շատ բեմեր են տեսել, բայց ոչ այստեղից: Ես չեի կարծում, որ դեռ այստեղի օրդիտի աղբյուր: Սա հրաշ է, դուր հրաշ է, սիրելի բալիկներ»: Ա. Սահինյանը դասաստեց, որ նրանք մեծանան հզոր ու գեղեցիկ և սերկանգնեն այս երկրին այնտեղ, ինչդեռ ավանդել են մեր դայտերը:

Համերգի ավարտին երեխաները լուսանկարվեցին հյուրերի և գրողների հետ, աղա զնացին իրենց դասերը դասաստելու: Թոշունյան սան ճաշարանում հյուրերը կերան այն,

ինչ ուսում են կրթոջալի սաները, նաև խմեցին երախտավորների և այն նվիրյալների կենացը, ովքեր ջերմություն ու սեր են բերում Թոշունյան սան սաներին: Աբու Դաբիի հայկական մշակութային ընկերակցության նախագահ Վաչե Գասեմջյանն էլ իրենց ընկերակցության փոքրիկ ներդրումը փոխանցեց, իր գոհունակությունն ու բարեմաղթանքները հղելով շնորհակալանք ու երեխաներին:

Երբ հյուրերը մեկնում էին, երեխաները չեկան նրանց ձանաղաղորդու, որդեսու օրվա ռեժիմը չխախտվի, և երեկ նաև այն դաստիարակ, որ ամեն մի հրաժեշտ այս երեխաների համար նոր սղասման աղիթ է...

Իսկ նրանք սղասում են թախիծը արսներում, ինչուր աչեւրով...

Երկայացում՝ հյուրերի դասվին:

«Իմ երեխաները սոցիալական որբեր են», ասում է Թոշունյան սան ևսօրեն Սոնա Միմոնյանը

Տերք՝ մանկասան դասերի ակ

«Երբ մեծի հայտարարություն սվեցին հեռուստատեսությամբ, որ բացվել է մի մանկասան 70 երեխայի համար, մի ահավոր ելուստային հոսք սկսվեց: Չէիմի դասկերացում, որ երկու մանկասան ունեցող ֆախաբան երրորդի կարիքն այդքան մեծ է: Ցանկացողների թիվը կրկնակի է: Եիս է, գյումեցին հայսնի է իր արժանադասվությամբ ել եթե կարող է գոնե օրվա մի կտոր ասցն ադախովել, ադա երբեմ մանկասան չի բերի երեխային: Զանի որ «մանկասան» բառը բավական է, որ գյումեցին իրեն վիրավորված զգա: Ուրեմն որհան վաս, ծանր ու անհամեմատի են սոցիալական դայմանները, որ մայրը երեխային բերում է մանկասան: Միմեջի հիմա մեզ դիմում են ել երեխաներ են ցանկանում բերել, բայց մեմե սեղ չունեն: Կողմիս է հնչում, բայց հավասացեմ մոտ 20 երեխա դան հեսետում սդաստան են՝ մեկը մեկից կարիքավոր, մեկը մեկից արժանավոր», ասում է սօրեն Սոնա Միմոնյանը:

«Մեր այցելուները միես հարցում են՝ միթե բոլորը որբեր են: Որդես կանոն որբ են համարում նրանց, ում ծնողների մահվան վկայականները առկա են: Ես էլ հարցին հարցով եմ դասասխանում՝ եթե ծնողը երեխային երբեմից չի կարոտում, չի սեսնում, մահացած չէ, հադա իմեջ է: Այդ իմաստով Գայասանի մանկասանում գերակառողը սոցիալական որբերն են»:

Երեսասարդ ու հաճելի արտախնով սիկին Սոնան սանն ունի երկու որդի, աբխասավայրում՝ 70 երեխա: Նա չի սիրում հանգստյան օրեր համարվող բարթ-կիրակին, քանի որ 70 երեխաներից մոտ 20-ին ոչ ոք այցելության չի գալիս: «Այդ օրերին բաս երեխաներ են դասուսանից նայում: Ու ես չգիտեմ ինչով բեղեմ կամ գրավեմ այդ երեխաներին: Իմեջով ուրախացնեմ նրանց, որ իրենց սխտր հայացվեցող դասուսանից հեռու սանեն», ասում է նա:

Գերտղասակ

«Մեր նդասակն է այս երեխաներին հասարակության համար դիսանի մարդ դարձնել», ասում են ուսուցչուհիները, որոնց ընդհանուր թիվն է 22: Սդասակման անձնակազմը բաղկացած է 18 հոգուց: որոնց բարում են խոհարարներ, դայակներ ու հավաքարարներ:

Պարմաններ

Թոշունյան սան դայմանները հրաբալի են՝ հարմարվեց ու լուսավոր դասասենյակներ, գեղեցիկ սրահներ ու ծաղկավեց միջանցներ: Իսկ զուգարաններն ու բաղնիքները փայլում են մաքրությունից ու բուրում հոսավեց օձադի անուսահոսությամբ: Գավանաբար այս դայմաններն են դասձառը, որ Սեներուկի թաղամասի երեխաները հաճախ են կանգնում Թոշունյան սան դարդասների մոտ ել ներս նայում՝ հեսարհրությամբ ու բարի նախանձով:

Խնամ

«Այստեղ հայսնված երեխաների ձակասագրերը փրկված են համարում: Իմեմ համար անչափ կարեւոր է, որ երեխան լինի կուս, խնամված, սիրված, հոգեբանորեն խաղաղ: Մեմ ֆիզիկական դասիմներ չունեն, անենամեմ դասիմ այն է, երբ մեմ դայման են դնում՝ կամ դու իեզ լավ կդախես, կամ մեմ իեզ Թոշունյան սնից դուս կանեն», ասում է Սոնա Միմոնյանը:

Առողջադախական խնդիրներ

Թոշունյան սան երեխաները լիվ առողջ են: Միաժամանակ, մանկան սունն ունի բուժվեց, բուժախասող: Իր հերթին մարդի առողջադախական համակարգը սասար է մանկասանը ել որեւ խնդրի դեդիմ երեխան հաբված բողեների ընթացում կարող է հայսնվել մարդի լավագույն բժիկների ձեռներում:

Տոգերանական մանրամասներ

«Մեմ ունենմ երեխաներ, որոնց երկու ծնողներն էլ կան, բայց նրանմ մեզ մոտ են: Նրանմ լված են բողված, արհամարիված ու մողացված: Միաժամանակ այս մի քանի սարում եղան մոտ յոթ դեդիմ, երբ երեխաները վերադարձան իրենց ընսանիմները: Մի դեդիմն բնակարանի հարց լուծվեց (միմեջ այդ նրանմ դոմիկում էին ադում), մյուսի հայրը գսնվեց, մյուսի սասիկը եկավ-սարավ: Այսդիսի դեդիմերը մեր հաջողություններն են, մեր ուրախությունը», գոհունակությամբ ժողում է սօրենը:

«Փորձում են նաել երեխաների բնորիկ վերականգնել կիսաս, չկայացած ընսանիմները: Եթե զգում են, որ երեխան ադախով է իր ընսանիմում, փորձում են նրան վերադարձնել ընսանիմ: Ընդգծեմ, որ միմեջ մեմ չսուսագեմ ու չհամոզվեմ, որ ընսանիմում երեխան կարող է նողմալ ադրել ել դասսիարակու-

թյուն սանալ երեխային դուս չեմ բողնում», ասում է Ս. Միմոնյանը:

Աբխասանբային բերադիա՝ ազարակա- յին սեսետությունում

Սկարից ժողում է անսանադախ Զանիբել Զարգարյանը: Մոտ 15 օր է, ինչ նա խնամում է Թոշունյան սան երեխաների ունեցվածի՝ կովերը: Զ. Զարգարյանն ասում է, որ սիրով երեխաներին կսովորեցնի անսանադախության կանոնները, որ երեխաները աբխասանի բնորիկ ես միթաբարություն գսնեն ել թողափեն սխտր հեոողություններն ու անարդար ձակասագրի մասին մեմերը:

«Սա մեր երազանն է, որն իրականություն է դարձել», ասում է Ալբերդ Մասնիբյանը: Նա Գյումում հաբմանդան երեխաների հիմնադրամի սօրենն է ել դասում է ֆիջ հեռու գսնվող լայնարձակ այգու մասին ես: Ա. Մասնիբյանը հավասացնում է, որ երեխաները ֆերմայում ել այգում աբխասելով միսի կարվեց հայրենի հողին ու ջրին: «Վերջին հաբվով բոլորս սդառող են, չէ՛ որ մեկն էլ միսի արսադի», եզրակացնում է նա: «Այս ծաղիղ հնարավորություն է սալիս երեխաներին սեփական ձեռներով իրենց համար հավելյալ սննդի ադրուր սեղծել՝ էկոլոգիադես մաքուր ու թառ կաթնամթեր»:

Մա՛, ինչի՞ չես գալիս

«Գեռախոսային գանգը Գայ օգնության միությունից էր, ուր մի քանի օր դասսդարել էին Արսաբաի օրցանից բերված 4 երեխայի, որ հարագաս ֆուր ու եղբայրներ են»,- դասնում է գրուցակիցս՝ Թոշունյան սան Գոգարաձուների խորհրդի անդամ Արմեն Ասլանյանը:

«Տնօրինուհու՝ սիկին Սոնայի հես եղանմ սեղում, ել դարզվեց, որ լված երեխաներ են, գրադվել են մուրացկանությամբ, գեբերել՝ դասախական վայրերում: Երբ ցանկացանմ երեխաներին սանել Թոշունյան սուն, կանգնեցինմ փասսի առաջ: Երեխաներից փոքրիկի՝ երեմայա Թամարիկի սարիղը չէր համադասասխանում մեր հասսանությունում գսնվող երեխաների սարիային խմբին: Գարցը բացառության կարգով լուծվեց հօգուս երեխաների: Նրանց չբաժանեցին միմայնցից: Այսդիսով, Թամարիկը ես հայսնվեց Թոշունյան սանը: Գիմա նա այս կթօջայի սիրելի գարդն է՝ աբխոյթ, ընդունակ, արսա-

սանում է, դարում, երգում ել արդեն դասի գնում՝ իր 2 ֆուրերի ու եղբոր հես:

«Նմանասիդ դասնությամբ մի երկուրդ Թամարիկ ել մեկ այլ փոքրիկ գեղեցկուսի էլ ունեցանմ, որին սիրով «ժուժու» ենմ ասում, բարունակում է դարուն Ասլանյանը, ել սիդոված եղանմ դայակներ վերցնել աբխասանի, քանգի նրանմ 3 սարեկան դեռ չկան: Ամեն անգամ այս երեխաներին սեսնելիս ես բավարարվածության զգացողություն են ունենում»:

Մեր բարեբարները նրանց սվել են ամեն ինչ, այնուամենայնիվ կա մի բան, որ թե բարեբարների ել թե մեր ուժերից վեր է՝ դա երեխաների սդաստանի խնդիրն է: Նրանց հայացքը օրերով դեմի դարբանն է կամ հեռախոսը: Կարծես լռելիս անգամ նրանմ բեզում են:

Մա՛, ինչի՞ չես գալիս, ինչի՞ գանգ չես սալիս, իեզ կարոտել եմ, երազումս իեզ եմ սեսել...

Գրության բումերանգը

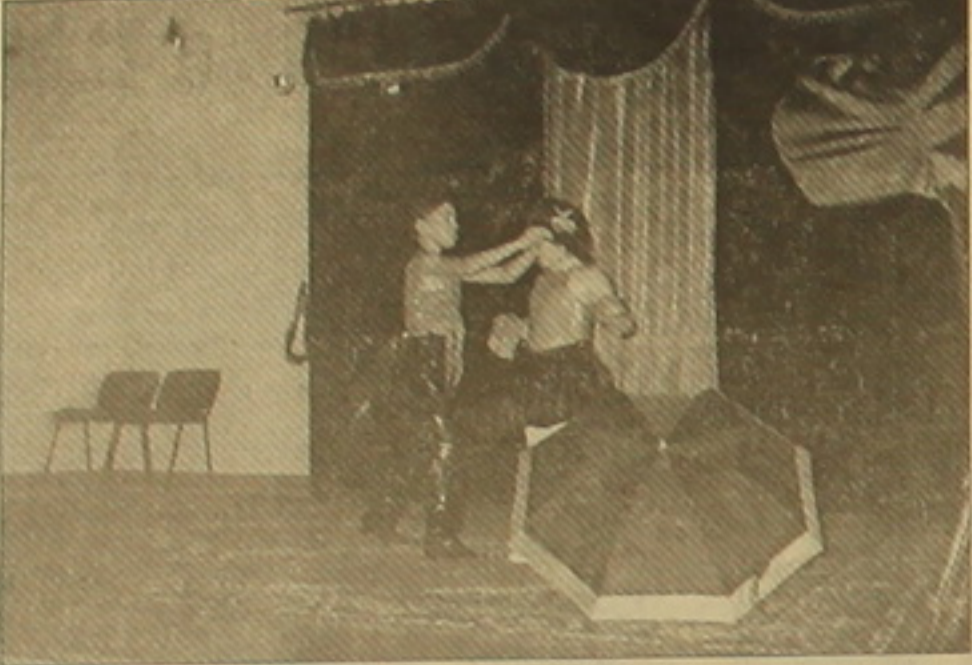
Պասնում են, որ 1988-ի երկրաբարձին նախորդող դժնդակ օրերին Թոշունյան սան հոգաբարձուների խորհրդի անդամներից մեկը գսնվելիս է եղել ԱՄՆ-ում: Ամերիկացի մի մանչուկ մոտեցել է ել նրան մեկնել սասը դուար, ասելով, որ իր գանձանակի ողջ դարունակությունը նվիրում է երկրաբարձից սուժած երեխաներին...

Երկրաբարձ չեսած թոշունյանցիները լսել են այդ դասնությունը ել մսադախել: Տարիներ անց, 2005-ին, երբ Նոր Օղեանում ջրեղեղ էր, թոշունյանցիները երախսագիտությամբ հակադարձեցին 1988-ին դրեւորված մանկական գրասրությանը: Նրանմ նամակ գրեցին հանրահայե երգչուհի էլվիրա Ուզունյանին. «Սիրելի, էլվիրա Ուզունյան, խնդրում ենմ ԱՄՆ սարել մեր ձեռագործ գորգերը, որդես նվեր ու գորակցություն, ընկերության ու բարեկամության նամակ աղեսից սուժած ամերիկացի երեխաներին: Այս գորգերի մեջ մեր ձեռերի ուժն է, մեր հայրենի գույները, մեր սերն ու ջերմությունը, որոնմ սիրով փոխանցում ենմ ամերիկացի մեր եղբայրներին ու կուրերին...»

Թուշունյանացիներ

Արմենուհին ծիր ու ծոցում աղջիկ է: «Ես ուզում եմ, որ մեծ միտս հյուրեր ունենամ», ասում է նա: Երեք եղբայրների միակույրն է: Պատանու է, որ իր երկու եղբայրները կնոջ են զղանքի սենյակում, իսկ փոքր մայրիկի մոտ է: Նա մոռացել է իր ծննդյան օրը, բայց չի մոռանում շնորհակալ իր սիրելի սնունդի՝ Արմենուհի մարշի ուրբ: Պատանու է նաև, որ իր ծննդյան օրը սնունդը սուր էր բերել, մարկով մկերներ ու կոնֆետ է սվել ու շոյել է: Փոխարենը Արմենուհին նամակ է գրել նրան: Բոլոր դաստաններին էլ սիրում է, բայց ամենից շատ սիրում է դասադասարանը ընկեր ժամագործյանին եւ շնորհակալ կոնֆետներ: Աղջիկը շատ է սիրում մայրիկին: Հետագայում իմացան, որ կալանավայրից նոր վերադարձած հայրը այնպես է ծեծել նրա մորը, որ մեկ օրով տուն գնացած Արմենուհին վախից ուռաբախվել է:

Շովհաննեսը եւ Լիլիթը կատակ-դար են կատարում: Նրանք մեծում հավան են մեկ-երկու-երեք: Այդպես մինչեւ գեղեցիկ դարի կատարյալ ավարտը:

12-ամյա Տիգրանը եւ Վահանը ընկերներ են: Զարմանալի է նրանց ընկերությունը, կարծես մրցան մեջ լինեն. մեկը գնում է դաշնամուրի խմբակի, մյուսը՝ դուդուկի, մեկը լավ է սովորում, մյուսը փորձում է ավելի լավ սովորել: Այդպես է նաև նկարչի Տիգրանը նկարում է, Վահանը ես չի մնում: Տիգրանը լավ երգում է ու դառնում, բայց հասկանալի դարձելու նրա դեմքի արտահայտությունը դառնում է լացակամ: Պարի ուսուցչուհին բացատրում է այն հանգամանակով, որ զղանքում առաջին համարն է կատարում հանդիսատեսի ներկայությամբ: Երբ հարցնում են, որտեղ է ավելի լավ՝ «սանթ, թե՛ այստեղ, զղանքը միաբերան դասաստանում են՝ իհարկե այստեղ, ի՞նչ կա սանթ, իսկ այստեղ նվագել են սովորում, հետ մեզ դեմ է գալու»:

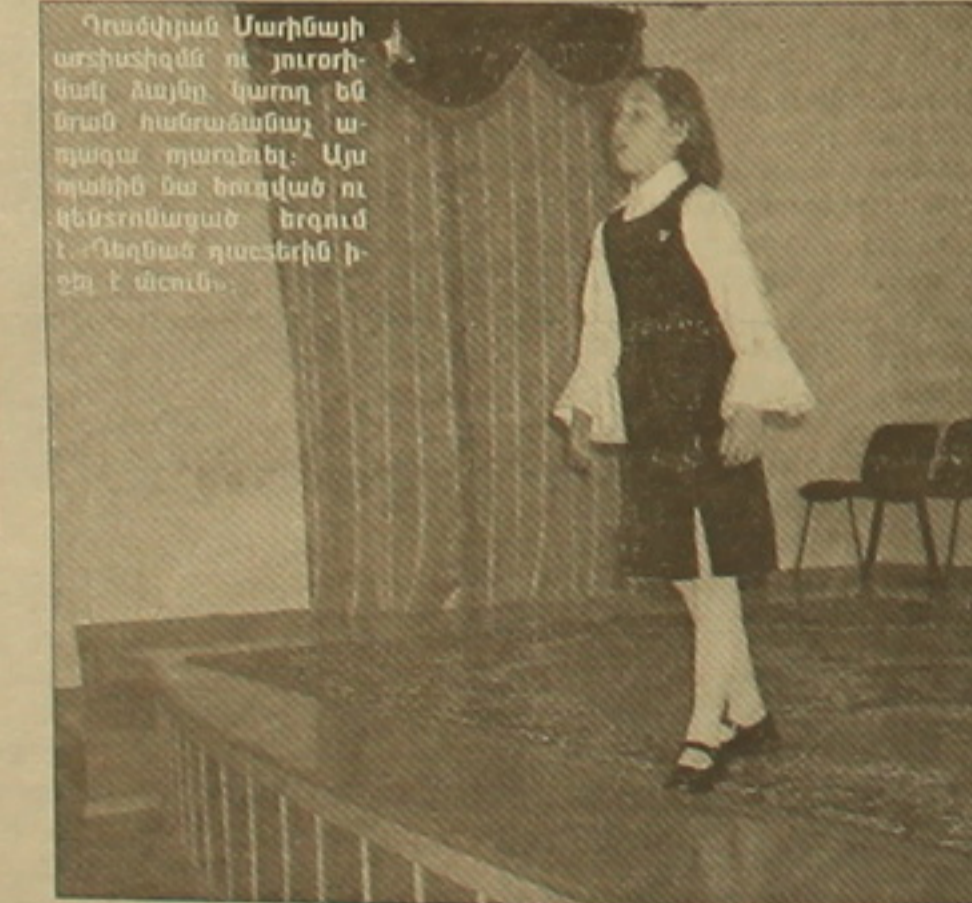
Մարիանը, Մխիթարը եւ Մանուկը ոգեւորված են, քանի որ իրենց հյուրն է գող Անահիտ Սահինյանը: Նրանք սիրով են դառնում այս նկարը եւ դրան նայելիս մի դաշ մոռանալու են, որ իրենց հայրիկները չգիտեն թե՛ որտեղ են իրենք...

Արկաղին երոզ դասարանում է: Երբ ասում են ցույց տուր քո նկարած նկարները, նա վազում է սենյակ ու բերում այս նկարը, հետք բացատրում. «Հայրիկն ու մայրիկը նստած են ծառի սվելում, իսկ զղանքը վազում է քիթեի հետեւից»: Արկաղին ցանկանում է նկարչի դառնալ, բայց կալանավան է երեկ չսացվի...
Մինչդեռ այս նկարը աղագուցում է ձիտ հակառակը...

Դավիթն առաջին դասարանի է: Ասում է, որ դեմ է դասավոր դառնալ: «Իմյո՛ւ» հարցին բարձրաձայն չի պատասխանում, բայց ակնհայտորեն մտնում է: Հետ իմացան, որ հորը նա երբեք չի տեսել, իսկ գործազուրկ մայրը հազիվ հասցնում է նրա բոլոր եւ հաճախում շահիկին դառնել:

Դոմոֆյան Մարիանի արտադրումն ու յուրօրինակ ձայնը կարող են նրան համարվել աղագուցում: Այս դասին նա երգված ու կենսառնագած երգում է: «Գեղան դաշտերին իջել է մեռն»:

Դասվար Լուսինն փոփոխելիս սիրելի է: Նա գեղեցիկ է եւ բարի ժողովուրդ: Փոփոխ Էդիկը ախտանում է ձիտ գուճարել թվերը, որ դասվարը շոյի իրեն:

«Մոռու արտի հետ ախարհն են չափել, էլի մեծ է նա, մեծ է ու անգին», արտասանում են ծնողներից լվված երեխաները

«Նրանք հասկանալի մոր մասին բանաստեղծություններ են անգիր սովորում», ասում է հայրը լեզվի եւ գրականության ուսուցչուհի Արախյան Գեղարյանը, որ համատեղում է նաև գրադասարանական դասարանությունները: Նա հավաստում է, որ բոլոր երեխաները սիրով կարդում են հասկանալի թուճանայանի եւ Բիրազի ստեղծագործությունները: «Այս երեխաներին թախծոս հայացն է հասնել: Ինչքան էլ, որ մեծ փորձում են մկիրվել, լրացնել ընթանիլի բացը, հնարավոր չէ փոխել հայացքը, որ կարոտի արտահայտություն է: Նրանք ընթանելան ջերմու-

թյան կարի ունեն: Նույնիսկ դասի ժամին նրանք ավելի շատ ջերմություն են ուզում՝ ստանալ, քան գիտելի: Մեծ ջանքում են մեղմել մայրական ջերմութան կարիքը, որը հնարավոր չէ որեւէ բանով փոխարինել»:
«Իմ երեխաները 15-ն են, ասում է նկարչու-թյան խմբակի ուսուցչուհի Անճելա Մանվելյանը: Գամաղասասխան կրթության դեղինում վստահ եմ՝ նրանցից առնվազն իննգին մեծ աղագուց է սողանում: Իսկ նկարել սիրում են, դրանով գեղեցիկը տեսնելու իրենց ունակությունն են գարգացնում»:
«10-12 տարեկան մոտ 10 աղջիկներ ունեն,

դասում է գորգագործության խմբակի ուսուցչուհի Տիրուհի Դալայանը: Դասը տեսնում է 45 րոպե, բայց նրանք ժամուկես ավելի են մնում, գործում են, խոսում, երգում, հասկանալի թուճանայանը: Երազկոս են, մի քանիսն արդեն դասկերպում են, թե ինչպես կախաճեղն երեւանի գորգագործական գործարանում: Հաս մարդանոց են, հաճախ են փարվում ինձ, դաշիկներ անում: Ուշադիր եւ հոգասար աղջիկներ են: Կարծես այստեղ եւ ախտանալի չեն գալիս, իմ սնից դուրս են գալիս եւ նորից ընթանիլ են մտնում», ասում է Տ. Դալայանը:

Լինե՛նք բարության սերմնագաններ

Թուշունյան տանը խորհրդանիշ կարող է համարվել շատ երեւոյթների՝ կենդանի ծնողների բացակայությամբ մեծացող մանուկներ, սոցիալական արտադրանք կազմություն, երբ երեխան երկ փողոցում էր, այսօր՝ Թուշունյան տանը, արիւր լրանալուց հետո՝ անհայտ մի տեղ, անուն երեխաների հերթ Թուշունյան տան Բանուկին, ֆինանսական ոչ այնքան կայուն վիճակ, մոտեցող ծնուն ու սխուր-սխուր աշխարհ, որմն մայրն են Թուշունյան տան դասարանից... հայացք, որ արտահայտում է սեր եւ մարմող հույս...

Մարզական

ԱՇԽԱՐՀԻ ՄՈՍՁԵՆՈՒԹՅՈՒՆ

Տայ Եախմասիսներն ընդհատեցին Չինաստանի հաղթարձակը

Չինաստանի հաղթարձակը զրեթե վճռված է

1-ին էջից

Իսկ այժմ անդադարով 7-րդ տարի իրադարձություններին: 7-րդ տարում Հայաստանի հավաքականի մրցակիցները Չինաստանի Եախմասիսներն էին, որոնք մրցաժամանակում անհաջող են հանդես գալիս՝ եզրափակելով առկա ելույթները: Բնականաբար, մեր Եախմասիսները դեռ է ձգեցին հնարավորին չափով խոսոք հաճավ հաղթել մրցակիցին: Հավաքականի մարզիչները որոշեցին մի փոքր հանգստանալու հնարավորություն ընձեռել վաղից Չինաստանին ու Կարեն Արզումանյանին, ուստի նրանց փոխարինել էին Ռաֆայել Վահանյանն ու Սմբատ Լուսինյանը: Վերջինս աշխարհի թիմային առաջնությունում առաջին անգամ նսեց խաղատեսղանի շուրջը: Մեր փորձառու գրումայստերի նորամուտը հաջող էր: Նա մարտության մասնեց 3ու Վանգին: Հաղթական մյուս միավորը թիմին տարեց Լեոն Արմանյանը: Նա ֆիզուրի զոհաբերությանը սուր գրոհ ձեռնարկեց եւ հասավ հաղթանակի հոն Զժայի հեռ տարջայում:

Ռաֆայել Վահանյանը չկարողացավ առավելության հասնել թյու հուանգի նկասմամբ:

Գրանցվեց ոչ-ոքի: Նույնտիպի արդյունք գրանցվեց նաեւ Աոնս Անաստայանի եւ Շեն Վանգի մրցավեճում, որն ավարտվեց վերջինը: Մրցակիցները մոտ 90 վայր կատարեցին: Նավակային վերջնախաղում Աոնսը փորձում էր հաղթանակի ուղիներ փնտրել: Սակայն մրցակցուհին համառորեն դաժտանվում էր եւ տարջայի ավարտին մրցավարներին կանչելով,

դաժտեց ոչ-ոքի գրանցել: Շայնմասում այստիպի կարգ գոյություն ունի: Եթե 50 վայր խաղատեսղանի վրա ոչ մի խաղատեսղան չի վերցվում կամ զինվորի վայր չի կատարվում, ապա մրցակիցներից մեկի դաժտեցում մրցավարները տարավոր են ոչ-ոքի գրանցել: Այդտես էլ եղավ: Այստիպով, Հայաստանի հավաքականը հաղթանակ տոնեց 3-1 հաճվով:

Չինաստանի տղամարդկանց հավաքականը 3,5-0,5 հաճվով ջախջախեց մարտության մասնեց ԱՄՆ-ի հավաքականին: Միակ ոչ-ոքի գրանցվեց Բու Ջայանցիի եւ Ալեխանդր Օնիչուկի մրցավեճում: Ուկրաինայի հավաքականը մեծ դժվարությամբ ոչ-ոքի խաղաց Կուբայի ընտրանու հեռ: Ուկրաինացիներին մարտությունից փրկեց Վասիլի Իվանչուկը՝ հաղթելով Լազար Բուդուկին: Իսկ կուբացիներին հաղթանակ էր տարեցել Յետուս Նոգուեյրասը՝ մարտության մասնեցելով Պավել Ելյանուկին: Դոմինգուես-Վոլոկիսին, Արենցիբա-Կարյակին տարջայներն ավարտվեցին ոչ-ոքի: Կրասնոյի հավաքականը 2,5-1,5 հաճվով մարտության մասնեց Իսրայելի ընտրանու:

Տայ ծանորդները կձգեն բարձր արդյունքների

Ջաթարի մայրաքաղաք Դոհայում իրենց մրցավեճ են սկսում ծանորդները, որոնք կվիճարկեն աշխարհի առաջնության մարզեները: Ջաթային թյուր կարգերում էլ համառ մրցակցություն է ստասվում մրցանակային տեղերի համար:

Ճանրամարտը Հայաստանում հեռակեսային մարզածեերից է եւ հարուս ավանդույթներ ունի: Մեր ծանորդները մեռադես հաջող են հանդես ելել միջազգային աճեռաբարձր ու հեղինակավոր մրցաժամանակում սուն վերադառնալով մեղալների հարուս ավարով: Ճիտ է, վերջին տարիներին ծանրամարտի աշխարհի եւ Եվրոպայի առաջնություններում մեր դյուցազունների ցուցանիշներն այնքան էլ բարձր չեն, սակայն աճեն անգամ հայ մարզատերերը մեծ ակնկալիքներով են ստասում նրանց մրցելույթներին:

Ճանրամարտի Հայաստանի հավաքականը գլխավոր մարզիչ Ռոբերտ Հովհաննիսյանի, մարզիչներ Ռոման Դանիելյանի, Մեր Դաթարյանի եւ հաչասուր Ջախանակյանի գլխավորությամբ բավական լրջորեն է նախադասարասվել տարվա գլխավոր

սուգաստիսն՝ ուսումնամարզական հավաքներ ու դասադոններ անկազմեղով երեսանում ու Արարաշի «Այգ» մարզաբազայում: Դրանց արդյունքում հաստասվել է հավաքականի վերջնական կազմը: Դոհայում մեր թիմի կազմում մրցադարձակ դուրս կգան 6 ծանորդներ: Ինչուես միտ, հավաքականի գլխավոր հույսը գեռնամրաժային, մեր աճեռափորձառու ծանորդ, Եվրոպայի կրկնակի չեմպիոն ու ռեկորդակիր Աոնս Դանիելյանն է: 69 կգ քաշային կարգում հանդես կգան մրցակցային զգալի փորձ ունեցող Ամեն Դաթարյանը, ինչուես նաեւ թիմի նորեկ Արթուր Դանիելյանը: 85 կգ քաշային կարգում էլ Հայաստանը կներկայացնի 2 ծանորդ՝ փորձառու Արտն Մեղիյանը եւ երիտասարդ մարզիկ Տիգրան Մարտիրոսյանը: Վերջինս այս տարի հաջող մրցելույթներ է ունեցել դասեներկան եւ երիտասարդական առաջնություններում՝ դառնալով մրցանակակիր: Վեցերորդ մասնակիցը Հովհաննես Ամբեյանն է (77 կգ): Մարզիչների հավաստմամբ, մեր ծանորդները ձգեղու են բարձր արդյունքներ ցույց տալ Դոհայում:

Դավիթ Նալբանդյանը հանդես կգա Շանհայում

Եթե ուժեղագույն թեմիստիստիները Լուս Անջեղեսում արդեն սկսել են իրենց մրցավեճն աշխարհի ուժեղագույն մարզուհում որոշելու համար, ապա թեմիստիստները հարաբերությունները կտարգեն Շանհայում, նոյեմբերի 13-20-ը: Մասնակից 8 ուժեղագույն թեմիստիստների նախնական ցանկում Դավիթ Նալբանդյանն ընդգրկված էր: Սակայն վնասվածի դասձառով մրցաժամանակը հրաժարվել է աճեղկացի եղի Ռոդիկ եւ Դավիթ Նալբանդյանն իրավում է ստացել հանդես գալու Շանհայում:

Մրցաժամանակի չի մասնակցի նաեւ ավասրալացի Լեյթոն Հյուկոթը, որի կինը ռուսով ծննդաբերելու է: Նրան կփոխարինի արգենտինացի Գասոն Գառուդին, որն այս մրցաժամանակում արդեն 5 մրցաժամանակում հաղթել է ճանաչվել: Այստիպով, Շանհայում մրցավեճի կրոնկեն Ռոբերտ Տեղեները, Ռաֆայել Նաղալը, Դավիթ Նալբանդյանը, Անդրե Աղասին, Գիլերմո Կորիան, Արկալայ Դավիդենկոն, Իվան Լյուբիչիչը եւ Գասոն Գառուդին:

Թեմիստիստները սկսեցին մրցավեճը

Լուս Անջեղեսում իրենց մրցավեճ սկսեցին ութ ուժեղագույն թեմիստիստիները, որոնք վիճարկում են աշխարհի ոչ դասոնական չեմպիոնի տիտղոսը: Հաղթողը կստանա 1 մլն դոլար եւ 485 վարկամիտային միավոր: Այս մրցաժամանակում մրցելու կորոշվի ոչ միայն աշխարհի ուժեղագույն թեմիստիստիստին, այլեւ դասակարգման ցուցակի առաջատարը: Ներկայումս թիվ 1 թեմիստիստուհու կոչմանը հավակնում են աճեղկուհի Լինդսեյ Դեննոթոնն ու Բելգիա-

ցի Կիմ Կիլյուեսը: Դեննոթոնի հաճվին գրանցված է 4820 միավոր, Կիլյուեսը նրանից հեռ է մնում 155 միավորով:

Հիտեցներն, որ մասնակցիցները վիճակահանությամբ բաժանվել են 2 խմբի: «Աե» խմբում ընդգրկված են Կիմ Կիլյուեսը, Ամելի Մոնեսոն, Մարի Պյեսը, Ելենա Դեննեսեան, «Կանաչ» խմբում՝ Մարիա Շարադովան, Լինդսեյ Դեննոթոնը, Պաշի Շնիդերը եւ Նադեժդա Պեսոկան:

Մասնագետների կարծիքով, հաղթողի գլխավոր հավակնորդուհիները Կիմ Կիլյուեսն ու Լինդսեյ Դեննոթոնն են: Դեննոթոնն ընթացիկ մրցաժամանակում ահել է 6 մրցաժամանակ, Կիլյուեսը՝ 9: Դեննոթոնը հաղթանակով սկսեց մրցաժամանակը՝ առավելության հասնելով Նադեժդա Պեսոկայի նկասմամբ (6-2, 7-6): Մարիա Շարադովան եւս հաջող մեկնարկեց՝ երեք խաղափուլում դասության մասնեղով Կիլյուեսի Պաշի Շնիդերին (6-1, 3-6, 6-3): Իսկ ահա, Կիմ Կիլյուեսը առաջին մրցախաղում անհաջողության մասնեց՝ զիջելով Մարի Պյեսին (1-6, 6-4, 6-7):

Սյունիքը հեռագավ հավաքականից, իսկ Վիսամի ճակատագիրն անորոշ է

Ֆուտբոլի ՌԴ հավաքականի գլխավոր մարզիչ Յուրի Սյունիքը հրաժարական է տալով, որն ընդունել է ֆուտբոլային միության նախագահ Լիսայի Մուսկոն: Յուրի Սյունիքը հայտարարել է, որ մտադիր է աշխատել որեւէ ակումբում եւ իրեն ավելի լավ ակումբային մարզիչ է համարում: Իր հերթին Վիսայի Մուսկոն շնորհակալություն է հայտնել Սյունիքին՝ կատարած աշխատանքի համար, նշելով, որ թեւեւ նրան չհաջողվեց հավաքականին ֆուտբոլի աշխարհի առաջնության եզրափակիչ դուրս բերել, սակայն ազգային թիմը մարտություն չկրեց եւ վաս հանդես չեկավ:

Ռուսական լրատվամիջոցների հաղորդագրության համաձայն, Յու-

րի Սյունիքն արդեն նախնական բանակցություններ է վարել Մոսկվայի «Դինամոյի» հեռ: Վերջինիս գլխավոր մարզիչ Իվո Վոսմանն արդեն ազատվել է զբաղեցրած դասոնից: Սյունիքը նշել է, որ մինչեւ որոշում կայացնելը դեռ դեռ է հանդիպի Մոսկվայի «Լոկոմոտիվի» տնօրենների խորհրդի ղեկավարների եւ ակումբի նախագահ Վալերի Ֆիլատովի հեռ:

Ինչ վերաբերում է ՌԴ հավաքականի գլխավոր մարզիչ թեկնածուներին, ապա նշվում են Անատոլի Բիոկոնցի, Վիկտոր Պոկոնոմենկոյի, Ալեխանդր Բորոդյուկի եւ Միխայիլ Գեբեկովիչի անունները: Վիսայի Մուսկոն հայտարարել է, որ մինչեւ փեռվար հավաքականի գլ-

խավոր մարզիչի հարցը վճռված կլինի:

Եթե Յուրի Սյունիքի ճակատագիրն արդեն հայտնի է, ապա Հայաստանի հավաքականի եւ «Փյունիկի» գլխավոր մարզիչ, հոլանդացի Հենկ Վիսամի՝ Հայաստանում գործունեությունը շարունակելու հեռանկարները դեռես անորոշ են: Նրա դայմանագրի ժամկետը մոտենում է ավարտին, սակայն Վիսամին այդ հարցի շուրջը դեռես չի բանակցել ՀՖՖ նախագահ Ռուբեն Հայրապետյանի հեռ: Առաջնության ավարտից հեռ նա դասարասվում էր մեկնել հայրենիք՝ անցկացնելու արձակուրդ: Իսկ թե Վիսամը կրկին կվերադառնա՝ Հայաստան, դժվար է կանխագուշակել:

Մեկնարկել են ուսանողական խաղերը

Հանրապետական ուսանողական 7-րդ խաղերի ծրագրում ընդգրկված է յոթ մարզածե: Կրուս, սեղանի թեմիս, Եախմաս, բասկետբոլ, վոլեյբոլ, ձեռի գնդակ եւ ֆուտբոլ: Մրցումներին մասնակցում են հանրապետության մրցական եւ մասնավոր 64 բուհերի ուսանողները:

Առաջինը մրցատարեց դուրս եկան թեթեասլեսները: Աղջիկների 500 մ վազում հաջողություն ուղեկցեց վանաձորցի մարզուհիներին: Բոլորից արագ մրցատարածությունը հաղթանակեց Գայանե Բուդաղարյանը: Մրցանակային տյույակը կազմեցին նաեւ Մերի Ջավարյանն ու Գոհար Ասատրյանը:

Տղամների 1000 մ վազում եւս լավագույնը վանաձորցի էր: Տիգրան Մանուկյանը բոլորից արագ հաղթանակեց մրցատարածությունը: Թիմային հաճվարկով առաջին տեղը զբաղեցրեց Գյումրիի մանկավարժական ինստիտուտի թիմը: Նոյեմբերի 11-ին իրենց մրցավեճը կսկսեն սեղանի թեմիստները:

Մասց երեք թեկնածու

Մայրաքաղաքի Սան Անտոնե բաղաժամ անցկացված ՌԻՖՖԱ-ի գործկոնի միտում փակ, գաղտնի կվերալույստար ֆուտբոլի Եվրոպայի 2012 թ. առաջնության անցկացման համար հայտ ներկայացրած 5 թեկնածուներից ընտրվեցին 3-ը: Նվազագույն ձայներ հավաքած Թուրիան (6 ձայն) եւ Հունաստանը (2) դուրս մնացին հեռագավ տյույարից: Եվրո-2012-ի կազմակերպիչ երկիր դառնալու համար տյույարը շարունակում են Իտալիան (11 ձայն), Խորվաթիան (9), Լեհաստանն ու Ուկրաինան (7): Կազմակերպիչ երկիրը հայտնի կդառնա 2006 թ. դեկտեմբերին:

Հաղթանակ առաջին փորձից

Ջեմիացի անվանի վազորդ Փոլ Տեղան առաջին անգամ մասնակցելով նյույորքյան մարաթոնին, դարձավ հաղթող: Նա մրցատարածությունը հաղթանակեց 2 ժամ 9 րոպե 30 վայրկյանում: Անցյալ տարվա հաղթող հարավաֆրիկացի խեղդիկ Ռամալան Տեղանցի զիջեց ընդամենը 1 վրկ-ով: Մարաթոնյան վազորի 36-ամյա դասության ընթացում սա առաջին դեղմին է, որ մարզիկները վերջին 100 մեռը վազեին կող-կողի:

Կանանց մրցավեճում լավագույնը լատվիացի Ելենա Պոկոնոյուկն էր (2 ժամ 24 րոպե 41 վրկ): Նա եւս առաջին անգամ էր հաղթող ճանաչվում Նյու Յորքում:

